

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 17.7.2006
KOM(2006) 397 wersja ostateczna

2006/0129 (COD)

Wniosek dotyczący

DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca
dyrektywę 2000/60/WE**

(przedstawiony przez Komisję)

{KOM(2006) 398 wersja ostateczna}
{SEK(2006) 947}

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych może mieć negatywny wpływ na ekosystemy wodne powodując utratę siedlisk i różnorodności biologicznej. Substancje zanieczyszczające mogą kumulować się w łańcuchu pokarmowym i szkodzić drapieżnikom żywiącym się skażonymi rybami. Ludzie narażeni są na substancje zanieczyszczające pochodzące ze środowiska wodnego poprzez spożywanie ryb lub owoców morza, wody pitnej lub ewentualnie poprzez działalność rekreacyjną. Substancje zanieczyszczające mogą występować w środowisku wiele lat po zakazie ich stosowania; niektóre mogą być przenoszone na duże odległości i znaleźć się w odległych rejonach.

Substancje zanieczyszczające mogą być uwalniane do środowiska z różnych źródeł (np. rolnictwo, przemysł, spalanie), jako produkty lub jako niezamierzone produkty uboczne, mogą mieć charakter historyczny lub być stosowane na co dzień w produktach gospodarstwa domowego.

Artykuł 16 ramowej dyrektywy wodnej 2000/60/WE (RDW) ustanawia strategię ochrony wód przed zanieczyszczeniem chemicznym. Jako pierwszy krok w realizacji tej strategii przyjęto wykaz priorytetowych substancji (decyzja 2455/2001/WE) określający 33 substancje o priorytetowym znaczeniu na poziomie Wspólnoty. Niniejszy wniosek ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony przed zagrożeniem dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem, powodowanym przez te 33 priorytetowe substancje i niektóre inne substancje zanieczyszczające w drodze ustanowienia norm jakości środowiska (EQS). W ciągu ostatnich dziesięciu lat w różnych wspólnotowych aktach prawnych przyjęto konieczne środki kontroli emisji.

- **Kontekst ogólny**

Wspólnota po raz pierwszy przyjęła prawodawstwo dotyczące zanieczyszczenia chemicznego wód w roku 1976 (dyrektywa 76/464/EWG w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty). Następnie w latach 1982-1990 przyjęto kilka dyrektyw pochodnych ustanawiających dopuszczalne wartości emisji oraz cele w zakresie jakości środowiska dla 18 rodzajów substancji zanieczyszczających (patrz poniżej).

RDW wprowadziła i uaktualniła obszerną i skuteczną strategię ochrony wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem chemicznym. Ramowa dyrektywa wodna przewiduje uchylenie dyrektywy 76/464/EWG w okresie przejściowym, ale nie ma przepisów przewidujących uchylenie powiązanych dyrektyw pochodnych. Na mocy art. 16 Komisja jest zobowiązana do przedłożenia propozycji zawierającej szczególne środki zapobiegania zanieczyszczaniu wody przez pojedyncze substancje zanieczyszczające lub grupy substancji zanieczyszczających stanowiące znaczne zagrożenie dla środowiska wodnego lub za jego pośrednictwem. Pierwszym krokiem było przyjęcie decyzji 2455/2001/WE zastępującej wcześniejszy wykaz przedstawiony przez Komisję w roku 1982. Następnie poproszono Komisję o przedłożenie propozycji

norm jakości środowiska (patrz art. 16 ust. 7) i kontroli emisji (patrz art. 16 ust. 6 i 8) dla tych priorytetowych substancji. Niniejszy wniosek wdraża to zobowiązanie za wyjątkiem wprowadzenia dodatkowych kontroli emisji (więcej szczegółów poniżej). Jednocześnie niniejszy wniosek zawiera uchylenie obowiązujących dyrektyw pochodnych 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG oraz 86/280/EWG zmienionej dyrektywą 88/347/EWG i 90/415/EWG.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

RDW ustanawia ogólne ramy dla strategii ochrony wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem chemicznym. W oparciu o wcześniejsze prawodawstwo w tym obszarze, dyrektywa 76/464/EWG i dyrektywy pochodne (patrz powyżej) regulują podobne aspekty do tych, które są wyszczególnione w niniejszym wniosku. Wymienione substancje zanieczyszczające nie są jednak identyczne i wystąpiła potrzeba uwzględnienia postępu naukowego i technicznego.

- **Zgodność z innymi politykami i celami Unii**

Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego określa środki w stosunku do substancji priorytetowych jako działania kluczowe (patrz art. 7 ust. 2 lit. e) decyzji 1600/2002/WE). Celem niniejszego wniosku jest ochrona i podniesienie jakości środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Jednocześnie propozycja dotycząca norm jakości środowiska zapewnia harmonizację warunków ekonomicznych na rynku wewnętrznym ponieważ obowiązujące krajowe normy jakości środowiska znacznie się różnią.

Ponadto, wniosek i towarzyszący mu komunikat w pełni uwzględniają cele i pozostałe przepisy prawodawstwa Wspólnoty, w szczególności politykę dotyczącą substancji chemicznych, w tym REACH, oraz dyrektywę w sprawie pestycydów, dyrektywę IPPC i strategię tematyczne, szczególnie dotyczące polityki morskiej i zrównoważonego stosowania pestycydów. Wszystkie te przepisy i inne wspólnotowe akty prawne określają kontrolę emisji w rozumieniu art. 16 ust. 6 i 8 RDW.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Od roku 2001 Komisja przeprowadzała konsultacje dotyczące wszystkich aspektów wniosku z reprezentatywnym forum zainteresowanych stron - eksperckim forum doradczym w sprawie substancji priorytetowych, w którym uczestniczyli eksperci z państw członkowskich, przemysłu oraz organizacji pozarządowych zajmujących się środowiskiem. Konsultacje te spełniają wymogi określone w art. 16 ust. 5 ramowej dyrektywy wodnej, gdzie ta forma konsultacji jest wyraźnie określona. Złożyło się na nie 16 spotkań i wiele rund konsultacji pisemnych.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób, w jaki były one uwzględniane

Poza notatkami ze spotkań, wyniki konsultacji są dodatkowo dostępne w wielu dokumentach źródłowych:

1. Metodologia ustalania norm jakości środowiska i arkuszy danych dla określonych substancji.
2. Dokument strategiczny w sprawie kontroli zanieczyszczeń, obejmujący protokół kontroli źródła i zestawienie obowiązujących środków wspólnotowych dla każdej substancji.
3. Sprawozdanie grupy ekspertów w sprawie analizy i monitorowania.
4. Sprawozdanie dotyczące identyfikacji priorytetowych substancji niebezpiecznych.
5. Sprawozdanie z badań potencjalnych skutków ekonomicznych wprowadzenia środków kontroli zanieczyszczeń.
6. Sprawozdanie z badań środowiskowych norm jakości – ich poziomu zgodności i korzyści płynących z ich osiągnięcia.

Dodatkowo Komisja przeprowadziła konsultacje z eksperckim forum doradczym w sprawie projektu dyrektywy w czerwcu 2004 r. Dalsze szczegóły dotyczące otrzymanych komentarzy i zakresu w jakim były one uwzględnione, przedstawione są w towarzyszącej ocenie wpływu (SEK(2006) 947 z 17.7.2006).

- Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Zaangażowane dziedziny nauki i wiedzy specjalistycznej

Za pomocą eksperckiego forum doradczego przeprowadzono regularne konsultacje z państwami członkowskimi i ekspertami naukowymi ds. przemysłu. Dodatkowo przeprowadzono konsultacje z Komitetem Naukowym ds. Toksyczności, Ekotoksyczności oraz Środowiska (SCTEE) w sprawie ustanowienia norm jakości środowiska (ostateczna opinia została przyjęta przez SCTEE w trakcie 43-ciej sesji plenarnej dnia 28 maja 2004 r.) Opinia ta została uwzględniona przy ostatecznym zatwierdzeniu wartości norm jakości środowiska (EQS), a szczegółowe informacje dostępne są w sprawozdaniu na ich temat oraz w poszczególnych arkuszach danych.

Zastosowana metodologia

Regularne spotkania eksperckiego forum doradczego odbywały się w latach 2001-2004. Dodatkowo przeprowadzono szerzej zakrojone konsultacje pisemne. Ostatecznie SCTEE został poproszony o opinię zgodnie z oficjalnymi procedurami.

Główne organizacje/eksperci, z którymi się skonsultowano

Regularnie przeprowadzano konsultacje z różnymi ekspertami naukowymi i technicznymi ze wszystkich 25 państw członkowskich UE, krajów kandydujących i Norwegii w sprawie zanieczyszczenia chemicznego w ujęciu ogólnym, analizy i monitorowania, kontroli emisji, norm jakości środowiska, istniejących substancji chemicznych (na mocy rozporządzenia 793/93) oraz środków ochrony roślin (na mocy 91/414/EWG). W ramach tego samego procesu przeprowadzono konsultacje z naukowcami pracującymi dla przemysłu i ekspertami z EUREAU, CEFIC, Eurochlor,

ECPA, Eurometaux, UNICE oraz z ekspertami organizacji pozarządowych zajmujących się środowiskiem: WWF i EEB. Kwestionariusz dotyczący skutków ekonomicznych ewentualnych propozycji został przekazany 43 głównym europejskim organizacjom przemysłowym.

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych porad

Panuje zgodność co do istnienia potencjalnie poważnego zagrożenia z nieodwracalnymi konsekwencjami ze strony substancji niebezpiecznych.

Normy jakości środowiska oparte na maksymalnej dopuszczalnej wartości stężenia zostały opracowane w celu uniknięcia poważnych nieodwracalnych konsekwencji dla ekosystemów wynikających z ostrego narażenia w perspektywie krótkoterminowej, a średnie roczne normy jakości środowiska opracowano w celu uniknięcia poważnych nieodwracalnych konsekwencji w dłuższej perspektywie, mimo iż SCTEE wskazuje, że ostre narażenie może również mieć długoterminowe konsekwencje. Inne porady ze strony SCTEE dotyczyły zapewnienia korzystania z najnowszych dostępnych danych naukowych, zgodności z pozostałymi metodologiami oceny ryzyka i szczegółowymi poradami w odniesieniu do poszczególnych substancji.

Ponadto szeroko zakrojone konsultacje społeczne w sprawie projektu dyrektywy w czerwcu 2004 roku spowodowały wniesienie poprawek dotyczących dodatkowych kontroli emisji, głównie z powodu kosztów. Konsultacje wykazały, że najbardziej opłacalnym sposobem osiągnięcia celów w stosunku do substancji priorytetowych jest pozostawienie państw członkowskim decyzji w odniesieniu do poziomu i kombinacji środków, opartych głównie na obowiązującym prawodawstwie UE.

Środki wykorzystane do publicznego udostępnienia porad ekspertów

Wszystkie wymienione powyżej dokumenty są dostępne na stronie internetowej:

europa.eu.int/comm/environment/water/water-dangersub/pri_substances.htm

Opinia SCTEE jest dostępna na:

http://europa.eu.int/comm/health/ph_risk/committees/sct/sct_en.htm

• **Ocena wpływu**

Zasadniczo rozważano trzy główne warianty. Pierwszy, brak nowej propozycji i pozostawienie dalszych uregulowań w gestii państw członkowskich; drugi, ustanowienie norm jakości środowiska jedynie na poziomie wspólnotowym; i ostatni, w którym zarówno normy jakości środowiska, jak i szczególne dodatkowe środki kontroli emisji ujęte są we wniosku. W odniesieniu do norm jakości środowiska, zdecydowano wcześniej, że należy je ustanowić na poziomie wspólnotowym z powodu szczególnych wymagań RDW dotyczących harmonizacji i zgodności z pozostałym prawodawstwem wspólnotowym. W związku z tym w procesie przygotowawczym rozważano wiele podwariantów (patrz sprawozdanie z oceny wpływu). W odniesieniu do środków kontroli zanieczyszczeń, wybrany wariant pozostawi dodatkowe szczególne środki w gestii państw członkowskich, gdyż uznano to za najbardziej opłacalne i proporcjonalne rozwiązanie. Dodatkowo wprowadzono

(lub jest to w toku) istotną część prawodawstwa UE w dziedzinie kontroli emisji, co znacznie przyczynia się do realizacji celów RDW w odniesieniu do substancji priorytetowych.

Sprawozdanie z oceny wpływu opisuje bardziej szczegółowo wnioski w odniesieniu do odpowiednich społeczno-ekonomicznych wpływów i korzyści dla środowiska naturalnego dla każdego z powyższych wariantów.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• **Krótki opis proponowanych działań**

Podsumowanie zasadniczych elementów zaproponowanej dyrektywy:

- ustanowienie środowiskowych norm jakości zgodnie z art. 16 ust. 7 RDW obejmujących ustanowienie przejściowego obszaru przekroczenia,
- ustanowienie wykazu zrzutów, emisji i strat w celu sprawdzenia czy cele redukcji lub zaprzestania są realizowane,
- uchylenie przepisów przejściowych dla obowiązujących dyrektyw pochodnych wymienionych w załączniku IX RDW zgodnie z sugestią zawartą w art. 16 ust. 10 RDW,
- wybór priorytetowych substancji niebezpiecznych spośród 14 substancji poddanych przeglądowi zgodnie z decyzją 2455/2001/WE.

• **Podstawa prawna**

Kluczowe przepisy niniejszej dyrektywy dotyczą ochrony środowiska i w związku z tym jej podstawę prawną stanowi art. 175 ust. 1 traktatu WE zgodnie z RDW.

• **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie o ile wnioski nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty.

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie działające na poziomie krajowym z następujących względów.

Obecnie większość substancji priorytetowych regulowana jest przez krajowe normy jakości środowiska, które znacznie się różnią w zależności od państwa. Aby zapewnić ten sam poziom ochrony środowiska we wszystkich państwach członkowskich oraz równe szanse podmiotom gospodarczym, normy jakości środowiska powinny być ustanowione na poziomie wspólnotowym.

Przy braku wspólnotowych norm jakości środowiska, państwa członkowskie musiałyby ustanowić krajowe normy jakości środowiska do końca roku 2006. Komisja preferuje działanie wspólnotowe w tej kwestii i w związku z tym będzie oczekiwała na wynik procedury współdecyzji w odniesieniu do niniejszego wniosku przed podjęciem decyzji o wykonywaniu tego obowiązku przez państwa członkowskie.

Ponadto ustanowienie norm jakości środowiska na poziomie Wspólnoty odciąża państwa członkowskie w ich wysiłkach administracyjnych. Ponadto zanieczyszczenia chemiczne transgranicznych wód powierzchniowych wymagają wspólnych transgranicznych działań.

Niniejszy wniosek ogranicza się do ustanowienia norm jakości środowiska na poziomie Wspólnoty. Szczegółowe i dodatkowe środki kontroli zanieczyszczeń pozostają w gestii państw członkowskich ponieważ w celu spełnienia wymogów art. 16 ust. 6 i 8 RDW należy zastosować wiele innych obowiązujących wspólnotowych aktów prawnych.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Proponowanym instrumentem jest dyrektywa ustanawiająca cele jakości środowiska naturalnego do osiągnięcia przed rokiem 2015. Aby zapewnić zgodność z zasadą proporcjonalności w odniesieniu do środków ograniczania zanieczyszczeń, państwom członkowskim pozostawiono swobodę określenia kombinacji środków, których zastosowanie będzie najodpowiedniejsze. Pozwoli to na uwzględnienie sytuacji regionalnej i lokalnej.

Biorąc pod uwagę szerokie ramy realizacji ustanowione na mocy RDW jak również klauzulę ochronną włączoną na wypadek nieprzyjęcia niniejszego wniosku (por. art. 16 ust. 8 RDW), uważa się, że dodatkowe administracyjne lub finansowe obciążenia wynikające z wniosku są minimalne.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: dyrektywa.

Komisja proponuje jeden akt prawny ustanawiający wszystkie przepisy odnoszące się do art. 16 (RDW) w celu zapewnienia jednego uproszczonego instrumentu. Wybrany instrumentem prawnym jest dyrektywa. Podstawą dla tego instrumentu jest dyrektywa 2000/60/WE i środki wymagają transpozycji.

4) WPLYW NA BUDŻET

Proponowany instrument nie ma skutków budżetowych.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Symulacja, faza pilotażowa i okres przejściowy**

Dla wniosku zostanie zastosowany okres przejściowy.

- **Uproszczenia**

Wniosek służy uproszczeniu prawodawstwa.

Dyrektywa, której dotyczy wniosek zawiera uchylene pięciu szczegółowych

dyrektyw (82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG oraz 86/280/EWG zmienionej dyrektywą 88/347/EWG i 90/415/EWG.

Uproszczenie to będzie oznaczać, że znaczna część zobowiązań sprawozdawczych wynikających z decyzji Komisji 95/337/EWG stanie się nieaktualna.

- **Uchylenie obowiązującego ustawodawstwa**

Przyjęcie niniejszego wniosku pociąga za sobą uchylenie obowiązującego prawodawstwa.

- **Klauzula przeglądu/weryfikacji/wygaśnięcia**

Niniejszy wniosek zawiera klauzulę weryfikacji ustanowienia norm jakości środowiska. Ponadto art. 19 ust. 2 RDW nakłada zobowiązanie ogólnego przeglądu dyrektywy 2000/60/WE w tym przepisów art. 16 i co za tym idzie niniejszej dyrektywy.

- **Tabela korelacji**

Państwa członkowskie mają obowiązek przekazania Komisji tekstów krajowych przepisów transponujących dyrektywę, jak również tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla EOG i w związku z tym jego zakres powinien obejmować Europejski Obszar Gospodarczy.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Artykuł 1 - Przedmiot Dyrektywa ustanawia normy jakości środowiska.

Artykuł 1 i załącznik I - normy jakości środowiska: Normy jakości środowiska (EQS) dla substancji priorytetowych i wybranych innych substancji zanieczyszczających oraz powiązane przepisy sprawdzające zgodność są ustanowione i określone w załączniku I. Normy jakości środowiska są zróżnicowane dla śródlądowych wód powierzchniowych (rzek i jezior) i innych wód powierzchniowych (wód przejściowych, przybrzeżnych i terytorialnych). Ustanawia się dwa rodzaje norm jakości środowiska: średnie roczne stężenia i maksymalne dopuszczalne stężenia, odpowiednio jeden dla ochrony przed długotrwałymi i chronicznymi skutkami, a drugi dla krótkotrwałych, bezpośrednich i ostrych ekotoksycznych skutków. Dla metali system zgodności jest dostosowany poprzez zezwolenie państwom członkowskim na uwzględnienie poziomu tła i biodostępności. Państwa członkowskie stosują obowiązkowe metody obliczeniowe jeśli są one ustalone przez Komisję. Normy jakości środowiska ustala się również dla fauny i flory danego regionu w odniesieniu do niektórych wybranych substancji. Wkrótce może wystąpić potrzeba dokonania przeglądu niektórych norm jakości środowiska w świetle wyników trwającej oceny ryzyka przeprowadzanej zgodnie z innymi przepisami prawodawstwa wspólnotowego. W szczególności jest bardzo prawdopodobne wprowadzenie zmian w odniesieniu do tymczasowych norm jakości środowiska dla niklu i ołowiu, ponieważ Komisja nie jest

w stanie przewidzieć rezultatów trwającej obecnie oceny ryzyka.

Artykuł 3 - przejściowy obszar przekroczenia: Przejściowy obszar przekroczenia definiuje się dla otoczenia punktowego źródła zrzutu dla tych partii wody dla których normy jakości środowiska nie mogą być spełnione z powodu wysokich poziomów zanieczyszczeń w ściekach.

Artykuł 4 - wykaz zrzutów, emisji i strat Należy ustanowić wykaz dla dorzeczy, aby umożliwić kontrolę zgodności z celami ograniczenia zrzutów, emisji i strat substancji priorytetowych i zaprzestanie lub stopniowe wycofywanie niebezpiecznych substancji. Harmonogram osiągnięcia zgodności z celem zaprzestania wskazuje na rok 2005.

Artykuł 5 I załącznik II - wybór priorytetowych substancji niebezpiecznych (PHS): RDW (art. 16 ust. 3) zobowiązuje do wyboru priorytetowych substancji niebezpiecznych (PHS) spośród substancji priorytetowych. W decyzji 2455/2001/WE zaproponowano przegląd 14 substancji priorytetowych pod kątem ostatecznego określenia czy są one substancjami priorytetowymi czy priorytetowymi substancjami niebezpiecznymi. Z tych 14 substancji, w stosunku do 2 zaproponowano status priorytetowych substancji niebezpiecznych, a w stosunku do pozostałych 12 potwierdzono ich status jako substancji priorytetowych w ich ostatecznej klasyfikacji.

Artykuły 6-8: Zmiana i uchylenie obowiązujących dyrektyw pochodnych. Normy jakości ustanowione przez wspomniane dyrektywy są włączone do niniejszego wniosku i w związku z tym tracą moc z chwilą wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Artykuły 9-11: Przepisy w sprawie transpozycji, wejścia w życie i adresatów:

Wniosek dotyczący

DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie norm jakości środowiska w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca
dyrektywę 2000/60/WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego artykuł 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów³,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 traktatu⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zanieczyszczenie chemiczne wód powierzchniowych stanowi zagrożenie dla środowiska wodnego, które może spowodować ostrą i chroniczną toksyczność organizmów wodnych, gromadzenie w ekosystemie oraz utratę siedlisk i różnorodności biologicznej, jak również zagrożenie zdrowia ludzkiego.
- (2) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1600/2002/WE z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego⁵ stanowi, że środowisko naturalne, zdrowie i jakość życia są priorytetami szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, podkreślając zwłaszcza w art. 7 ust. 2 lit. e) potrzebę ustanowienia bardziej szczegółowego prawodawstwa w dziedzinie polityki wodnej.

¹ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

³ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁴ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁵ Dz.U. L 242 z 10.9.2003, str. 81.

- (3) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁶ ustanawia strategię ochrony wód przed zanieczyszczeniem, a art. 16 wymaga wprowadzenia dalszych szczególnych środków kontroli zanieczyszczeń i norm jakości środowiska (EQS).
- (4) Od roku 2000 przyjęto wiele wspólnotowych aktów prawnych, które stanowią środki kontroli zanieczyszczeń zgodnie z art. 16 dyrektywy 2000/60/WE w odniesieniu do poszczególnych substancji priorytetowych. Ponadto wiele środków ochrony środowiska wchodzi w zakres innego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego. W związku z tym należy nadać priorytetowe znaczenie wdrożeniu i przeglądowi obowiązujących instrumentów zamiast ustanawiania nowych instrumentów kontroli, które mogą powielić już obowiązujące.
- (5) W odniesieniu do kontroli emisji substancji priorytetowych ze źródeł punktowych i rozproszonych jak określono w art. 16 ust. 6 i 8 dyrektywy 2000/60/WE dla państw członkowskich najbardziej opłacalne i proporcjonalne wydaje się włączenie, tam gdzie to konieczne, obok wdrażania pozostałego obowiązującego prawodawstwa wspólnotowego, odpowiednich środków kontroli do programu działań opracowywanych dla każdego dorzecza zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE.
- (6) Decyzja nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2001 r. ustanawiająca wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej oraz zmieniająca dyrektywę 2000/60/WE⁷ ustanawia pierwszy wykaz 33 substancji lub grup substancji, którym przyznano pierwszeństwo w celu podjęcia działań na poziomie Wspólnoty. Niektóre z substancji priorytetowych zostały określone jako priorytetowe substancje niebezpieczne, będące przedmiotem stopniowego wycofywania lub zaprzestania emisji, zrzutów i strat. Niektóre substancje zostały poddane przeglądowi i powinny zostać sklasyfikowane.
- (7) Z punktu widzenia interesów Wspólnoty i w celu osiągnięcia skutecznej regulacji dotyczącej ochrony wód powierzchniowych, należy ustanowić normy jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających, zaklasyfikowanych jako substancje priorytetowe na poziomie Wspólnoty i pozostawić państwom członkowskim ustanowienie w miarę potrzeb na poziomie krajowym przepisów dla pozostałych substancji zanieczyszczających podlegających stosownym przepisom prawa wspólnotowego. Niemniej jednak osiem substancji zanieczyszczających, które objęte są zakresem dyrektywy Rady z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów niektórych substancji niebezpiecznych zawartych w wykazie I Załącznika do dyrektywy 76/464/EWG⁸ i należą do grupy substancji, dla których należy osiągnąć dobry status chemiczny do roku 2015, nie zostało umieszczone w wykazie substancji priorytetowych. Wspólne normy ustanowione dla tych substancji zanieczyszczających okazały się jednak przydatne i należy utrzymać regulację tych norm na poziomie Wspólnoty.

⁶ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str.1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L z 15.12.2001, str. 1).

⁷ Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str.1.

⁸ Dz.U. L 181 z 4.7.1986, str. 16. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

- (8) W związku z tym przepisy dotyczące bieżących celów w zakresie jakości środowiska ustanowione w dyrektywie Rady 82/176/EWG dnia 22 marca 1982 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z przemysłu elektrolizy chlorków metali alkalicznych⁹, dyrektywie Rady 83/513/EWG z dnia 26 września 1983 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów kadmu¹⁰, dyrektywie Rady 84/156/EWG z dnia 8 marca 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów rtęci z sektorów innych niż przemysł elektrolizy chlorków metali alkalicznych¹¹, dyrektywie Rady 84/491/EWG z dnia 9 października 1984 r. w sprawie wartości dopuszczalnych dla ścieków i wskaźników jakości wód w odniesieniu do zrzutów heksachlorocycloheksanu¹² i w dyrektywie 86/280/WE stały się zbędne i należy je skreślić.
- (9) Środowisko wodne może ulegać zanieczyszczeniu chemicznemu zarówno w krótkim jak i w długim czasie i dlatego przy ustanawianiu norm jakości środowiska należy opierać się na danych dotyczących zarówno ostrych jak i chronicznych skutków. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony środowiska wodnego i zdrowia ludzi, należy ustanowić średnie roczne normy jakości na poziomie zapewniającym ochronę przed długotrwałym narażeniem, a maksymalne dopuszczalne stężenia należy ustanowić na poziomie zapewniającym ochronę przed krótkotrwałym narażeniem.
- (10) Z powodu braku wyczerpujących i wiarygodnych informacji na poziomie Wspólnoty na temat stężenia substancji priorytetowych w faunie i florze oraz osadach, a także ponieważ informacje na temat wód powierzchniowych wydają się stanowić wystarczającą podstawę do zapewnienia wszechstronnej ochrony i skutecznej kontroli zanieczyszczeń, ustanowienie wartości norm jakości środowiska powinno na tym etapie ograniczać się tylko do wód powierzchniowych. W odniesieniu do heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci nie można jednak zapewnić ochrony przed pośrednimi skutkami i zatruciem wtórnym jedynie poprzez ustanowienie norm jakości środowiska dla wód powierzchniowych na poziomie Wspólnoty. W związku z tym, w tych przypadkach należy ustanowić normy jakości środowiska dla fauny i flory. Aby pozwolić państwom członkowskim na zastosowanie podejścia elastycznego w zależności od ich strategii monitorowania, powinny one mieć możliwość albo monitorowania wspomnianych norm jakości środowiska i sprawdzania zgodności z nimi u fauny i flory, lub zamiany ich na normy jakości środowiska dla wód powierzchniowych. Ponadto, do państw członkowskich należy ustanowienie, tam gdzie to konieczne, norm jakości środowiska dla osadów lub fauny i flory i stosowne uzupełnienie norm jakości środowiska ustanowionych na poziomie Wspólnoty. Ponadto, ponieważ osady oraz fauna i flora pozostają ważnymi matrycami dla monitorowania niektórych substancji przez państwa członkowskie w celu oceny długoterminowych skutków działalności człowieka oraz tendencji, państwa członkowskie powinny zapewnić, że istniejące poziomy skażenia fauny i flory oraz osadów nie będą wzrastać.

⁹ Dz.U. L 81 z 27.3.1982, str. 29. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

¹⁰ Dz.U. L 291 z 21.10.1983, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

¹¹ Dz.U. L 74 z 17.3.1984, str. 49. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

¹² Dz.U. L 274 z 17.10.1984, str. 11. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG.

- (11) W przypadku ołowiu, niklu i ich związków, dyskusje na temat oceny ryzyka z Europejskim Biurem ds. Substancji Chemicznych / Wspólnym Centrum Badawczym nie zostały jeszcze zakończone i dlatego niemożliwe jest ustanowienie ostatecznych norm jakości dla tych elementów. Należy zatem jasno wskazać na ich tymczasowy charakter.
- (12) Państwa członkowskie muszą osiągnąć zgodność z dyrektywą Rady 98/83/WE w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi¹³ i gospodarować zbiornikami wód powierzchniowych przeznaczonymi do czerpania wody pitnej zgodnie z art. 7 dyrektywy 2000/60/WE. Należy zatem wdrożyć niniejszą dyrektywę nie naruszając wymogów, w stosunku do których może istnieć potrzeba bardziej rygorystycznych norm.
- (13) Istnieje prawdopodobieństwo, że normy jakości środowiska nie będą mogły być spełnione w sąsiedztwie punktowego źródła zrzutu ponieważ stężenie substancji zanieczyszczających w zrzutach jest z reguły wyższe niż stężenie w otaczającej je wodzie. Z tego powodu państwa członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia tego faktu przy sprawdzaniu zgodności z normami jakości środowiska poprzez określenie przejściowego obszaru przekroczenia dla danego zrzutu. W celu zapewnienia, że te obszary są ograniczone, przy ich określaniu należy stosować art. 10 dyrektywy 2000/60/WE i inne odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego. W związku z tym, że w przyszłości rozwój technik oczyszczania i innowacje technologiczne takie jak najlepsze dostępne techniki, może umożliwić zmniejszenie stężenia substancji zanieczyszczających w pobliżu punktów zrzutu, państwa członkowskie powinny wówczas zapewnić odpowiednie zmniejszenie przejściowych obszarów przekroczenia.
- (14) Należy sprawdzić zgodność z celami zaprzestania lub stopniowego wycofywania i redukcji zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE i dokonać oceny zgodności z tymi zobowiązaniami w sposób przejrzysty, zwłaszcza w odniesieniu do znaczących i nieznaczących emisji, zrzutów i strat powstających w wyniku działalności człowieka. Ponadto harmonogram zaprzestania lub stopniowego wycofywania i redukcji musi być powiązany z wykazem. Zastosowanie art. 4 ust. 4-7 dyrektywy 2000/60/WE powinno również być możliwe. Równie potrzebne jest odpowiednie narzędzie do ilościowego określania strat substancji występujących naturalnie lub wyprodukowanych na skutek procesów naturalnych, w którym to przypadku całkowite zaprzestanie lub stopniowe wycofywanie ze wszystkich potencjalnych źródeł jest niemożliwe. W celu sprostania tym potrzebom każde państwo członkowskie powinno ustanowić wykaz emisji, zrzutów i strat dla każdego dorzecza na swoim terytorium.
- (15) Aby uniknąć powielania pracy przy ustanawianiu tych wykazów i aby zapewnić spójność tych wykazów z innymi obowiązującymi instrumentami w obszarze ochrony wód powierzchniowych, państwa członkowskie powinny korzystać z informacji zgromadzonych na mocy dyrektywy 2000/60/WE i rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r w sprawie ustanowienia

¹³ Dz.U. L 330 z 5.12.1998, str. 32.

Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE¹⁴.

- (16) Aby lepiej określić swoje potrzeby, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru odpowiedniego rocznego okresu referencyjnego w celu zmierzenia podstawowych pozycji wykazu. Należy jednak uwzględnić fakt, że straty pojawiające się przy stosowaniu pestycydów mogą się znacznie różnić w poszczególnych latach z powodu różnych dawek stosowania na przykład z powodu różnych warunków klimatycznych. Z tego powodu, w przypadku niektórych substancji wchodzących w zakres dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin¹⁵, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru trzyletniego okresu referencyjnego dla tych substancji.
- (17) Aby zoptymalizować stosowanie wykazu, należy ustanowić dla Komisji termin sprawdzenia czy państwa członkowskie podjęły wszystkie działania w celu osiągnięcia celów art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE.
- (18) Kryteria identyfikacji substancji, które są trwałe, bioakumulacyjne i toksyczne, jak również substancji równie niepokojących, mianowicie bardzo trwałych i bardzo bioakumulacyjnych, o których mowa w dyrektywie 2000/60/WE, są ustanowione w dokumencie zawierającym wytyczne techniczne w zakresie oceny ryzyka towarzyszącym dyrektywie Komisji 93/67/EWG z dnia 20 lipca 1993 r. ustanawiającej zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony substancji notyfikowanych zgodnie z dyrektywą Rady 67/548/EWG¹⁶, rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1488/94 z dnia 28 czerwca 1994 r. ustanawiającym zasady oceny ryzyka dla człowieka i środowiska naturalnego ze strony istniejących substancji zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 793/93¹⁷, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 98/8/WE dotyczącej wprowadzenia do obrotu produktów biobójczych¹⁸. Aby zapewnić spójność między różnymi aktami prawnymi prawodawstwa wspólnotowego, jedynie te kryteria powinny być stosowane do substancji poddanych przeglądowi zgodnie z decyzją 2455/2001, a załącznik X do dyrektywy 2000/60/WE należy odpowiednio zmienić i zastąpić. .
- (19) Zobowiązania określone w dyrektywach wymienionych w załączniku IX do dyrektywy 2000/60/WE są już włączone do dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli¹⁹ oraz art. 8, 10 i art. 11 ust. 3 lit. g) i h) oraz innych przepisów dyrektywy 2000/60/WE i przynajmniej ten sam poziom ochrony jest zagwarantowany, jeśli normy jakości środowiska są utrzymane lub poddane przeglądowi. W celu zapewnienia spójnego podejścia do zanieczyszczenia chemicznego wód powierzchniowych oraz wyjaśnienia i uproszczenia obowiązującego prawodawstwa Wspólnoty w tej dziedzinie, należy uchylić, zgodnie z art. 16 ust. 10 dyrektywy

¹⁴ Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 1.

¹⁵ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/19/WE (Dz.U. L 44 z 15.2.2006, str. 15).

¹⁶ Dz.U. L 227 z 8.9.1993, str. 9-18.

¹⁷ Dz.U. L 161 z 29.6.1994, str. 3.

¹⁸ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1.

¹⁹ Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26.

2000/60/WE od 2012 roku, dyrektywę 82/176/EWG, dyrektywę 83/513/EWG, dyrektywę 84/156/EWG, dyrektywę 84/491/EWG oraz dyrektywę 86/280/EWG.

- (20) Zalecenia, o których mowa w art. 16 ust. 5 dyrektywy 2000/60/WE, a w szczególności zalecenia Komitetu Naukowego ds. Toksyczności, Ekotoksyczności oraz Środowiska zostały uwzględnione.
- (21) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie przyjęcie norm jakości środowiska dla wód, nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie i w celu utrzymania tego samego poziomu ochrony wód powierzchniowych mogą zostać lepiej zrealizowane na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów.
- (22) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady nr 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji²⁰,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia normy jakości środowiska dla substancji priorytetowych i niektórych innych substancji zanieczyszczających.

Artykuł 2

Normy jakości środowiska

1. Państwa członkowskie zapewniają, że skład wód powierzchniowych jest zgodny z normami jakości środowiska dla substancji priorytetowych, wyrażonymi w postaci średniej rocznej oraz maksymalnego dopuszczalnego stężenia jak ustanowiono w części A załącznika I oraz normami jakości środowiska dla substancji zanieczyszczających wymienionych w części B załącznika I.

Państwa członkowskie zapewniają zgodność z normami jakości środowiska zgodnie z wymogami ustanowionymi w części C załącznika I.

2. Państwa członkowskie zapewniają, na podstawie monitorowania stanu wód przeprowadzanego zgodnie z art. 8 dyrektywy 2000/60/WE, że stężenia substancji wymienionych z częściami A i B załącznika I nie wzrastają w osadach oraz faunie i florze.

²⁰ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

3. Państwa członkowskie zapewniają, że następujące stężenia heksachlorobenzenu, heksachlorobutadienu i rtęci nie są przekraczane w tkance zwierząt łownych (masy mokrej) ryb, małży, skorupiaków oraz innej fauny i flory.
 - a) 10 µg/kg dla heksachlorobenzenu,
 - b) 55 µg/kg dla heksachlorobutadienu,
 - c) 20 µg/kg dla rtęci metylowej.

W celu monitorowania zgodności z normami jakości środowiska substancji wymienionych w akapicie pierwszym, państwa członkowskie wprowadzają bardziej rygorystyczne normy dla wód zastępujące normy wymienione w części A załącznika I lub ustanawiają dodatkowe normy dla fauny i flory.

4. Komisja zbada postęp naukowo-techniczny oraz wnioski z oceny ryzyka, o których mowa w art. 16 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2000/60/WE i w razie potrzeby zaproponuje przegląd norm jakości środowiska określonych w częściach A i B załącznika I do niniejszej dyrektywy.
5. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE ustanowić obowiązkowe metody obliczeniowe, o których mowa w pkt 3 części C załącznika I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Przejsiowy obszar przekroczenia

1. Państwa członkowskie wyznaczają przejściowe obszary przekroczenia, w których stężenie jednej lub kilku substancji zanieczyszczających może przekroczyć odpowiednie normy jakości środowiska, o ile nie ma to wpływu na zgodność pozostałego akwenu wody powierzchniowej z tymi normami.
2. Państwa członkowskie wytyczają w każdym przypadku zakres części wód powierzchniowych w sąsiedztwie punktów zrzutu, które mają być zaklasyfikowane jako przejściowe obszary przekroczenia, uwzględniając odpowiednie przepisy prawa wspólnotowego.

Państwa członkowskie włączają opis każdego wytyczonego obszaru do planów gospodarowania wodami w dorzeczach, o których mowa w art. 13 dyrektywy 2000/60/WE.

3. Państwa członkowskie dokonują przeglądu pozwoleń, o których mowa w dyrektywie 96/61/WE lub uprzedniej regulacji, o której mowa w art. 11 ust. 3 lit. g) dyrektywy 2000/60/WE w celu stopniowego zmniejszenia zasięgu każdego przejściowego obszaru przekroczenia, o którym mowa w ust. 1, wytyczonego w części wód narażonej na zrzuty substancji priorytetowych.
4. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE ustanowić metodę którą państwa członkowskie powinny stosować w celu określenia przejściowego obszaru przekroczenia.

Artykuł 4

Wykaz emisji, zrzutów i strat

1. Na podstawie informacji zebranych zgodnie z art. 5 i 8 dyrektywy 2000/60/WE i rozporządzenia (WE) nr 166/2006, państwa członkowskie opracowują wykaz emisji, zrzutów i strat wszystkich substancji priorytetowych i substancji zanieczyszczających wymienionych w częściach A i B załącznika I dla każdego dorzecza lub jego części znajdujących się na ich terytorium.
2. Okres referencyjny dla pomiaru wartości, które zostaną umieszczone w wykazach, wymienionych w ust. 1 wynosi 1 rok między rokiem 2007 i 2009.

Niemniej jednak dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia z lat 2007, 2008 i 2009.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykazy ustanowione zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu obejmujące odpowiednie okresy referencyjne wraz z planami gospodarowania wodami w dorzeczach zgłaszanymi zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE.
4. Państwa członkowskie uaktualniają swoje wykazy w ramach przeglądów analiz określonych w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE.

Okres referencyjny dla ustalenia wartości w uaktualnionych wykazach wynosi rok przed planowaną datą zakończenia analizy. Dla substancji priorytetowych lub substancji zanieczyszczających objętych dyrektywą 91/414/EWG, pozycje do wpisu mogą być wyliczone jako średnia z trzech lat przed planowaną datą zakończenia analizy.

Państwa członkowskie publikują uaktualnione wykazy w swoich uaktualnionych planach gospodarowania wodami w dorzeczach zgodnie z art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE.

5. Komisja sprawdza osiągnięcie zgodności emisji, zrzutów i strat podanych w wykazie do roku 2025 ze zobowiązaniami redukcji lub zaprzestania określonymi w art. 4 ust. 1 lit. a) pkt (iv) dyrektywy 2000/60/WE..
6. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE ustanowić metodę sporządzania wykazów, do stosowania przez państwa członkowskie.

Artykuł 5

Zmiana dyrektywy 2000/60/WE

Załącznik X do dyrektywy 2000/60/WE zastępuje się załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 6

Zmiany dyrektyw 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG oraz 84/491/EWG

Skreśla się załącznik II odpowiednio do dyrektyw 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/456/EWG oraz 84/491/EWG.

Artykuł 7

Zmiana dyrektywy 86/280/EWG

Skreśla się pozycje B w sekcjach I-XI dyrektywy 86/280/EWG.

Artykuł 8

Uchylenia

1. Dyrektywy 82/176/EWG, 83/513/EWG, 84/156/EWG, 84/491/EWG oraz 86/280/EWG tracą moc z dniem 22 grudnia 2012 r.
2. Do dnia 22 grudnia 2012 r. państwa członkowskie mogą przeprowadzać monitorowanie i sprawozdawczość zgodnie z art. 5, 8 i 15 dyrektywy 2000/60/WE zamiast przeprowadzania ich zgodnie z dyrektywami, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 9

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie najpóźniej *[18 miesięcy od daty jej wejścia w życie]*. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odniesienia ustalany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 11

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

**ZAŁĄCZNIK I: NORMY JAKOŚCI ŚRODOWISKA DLA SUBSTANCJI
PRIORYTETOWYCH ORAZ DLA NIEKTÓRYCH INNYCH SUBSTANCJI
ZANIECZYSZCZAJĄCYCH**

CZĘŚĆ A: Normy jakości środowiska (EQS) dla substancji priorytetowych w wodach powierzchniowych

AA: średnia roczna;

MAC: maksymalne dopuszczalne stężenie.

Jednostka: [$\mu\text{g/l}$].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Nazwa substancji	Numer CAS	AA-EQS ²¹ Wody powierzchniowe śródlądowe	AA-EQS ²¹ Inne wody powierzchniowe	MAC- EQS ²² Wody powierzchniowe śródlądowe	MAC- EQS ²¹ Inne wody powierzchniowe
(1)	Alachlor	15972-60-8	0.3	0.3	0.7	0.7
(2)	Antracen	120-12-7	0.1	0.1	0.4	0.4
(3)	Atrazyna	1912-24-9	0.6	0.6	2.0	2.0
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Pentabromo difenyleoeter ²³	32534-81-9	0.0005	0.0002	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(6)	Kadm i jego związki <i>(w zależności od klasy twardości wody²⁴)</i>	7440-43-9	≤ 0.08 (klasa 1) 0.08 (klasa 2) 0,09 (klasa 3) 0,15 (klasa 4) 0,25 (klasa 5)	0.2	$\leq 0,45$ (klasa 1) 0,45 (klasa 2) 0,6 (klasa 3) 0,9 (klasa 4) 1,5 (klasa 5)	
(7)	C10-13 Chloroalkany	85535-84-8	0.4	0.4	1.4	1.4
(8)	Chlorfenwinfos	470-90-6	0.1	0.1	0.3	0.3

²¹ Ten parametr jest normą jakości środowiska wyrażoną jako średnia roczna wartość (EQS-AA).

²² Ten parametr jest normą jakości środowiska wyrażoną jako maksymalne dopuszczalne stężenie.(EQS-MAC). Tam gdzie w rubryce MAC-EQS zaznaczone jest „nie dotyczy”, wartości AA-EQS chronią również przed szczytami krótkoterminowych zanieczyszczeń ponieważ są one znacznie niższe niż wartości otrzymane na podstawie ostrej toksyczności.

²³ Dla grupy substancji priorytetowych zawierającej difenyleoetery bromowane (nr 5) wymienione w decyzji 2455/2001/WE, EQS ustanowiono jedynie dla pentabromo difenyleoeteru.

²⁴ Dla Kadmu i jego związków (nr 6) wartości EQS różnią się w zależności od twardości wody jak określono w pięciu kategoriach (klasa 1: <40 mg CaCO₃/l, klasa 2: 40 do <50 mg CaCO₃/l, klasa 3: 50 do <100 mg CaCO₃/l, klasa 4: 100 do <200 mg CaCO₃/l i klasa 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Nazwa substancji	Numer CAS	AA-EQS ²¹ Wody powierzchniowe śródlądowe	AA-EQS ²¹ Inne wody powierzchniowe	MAC- EQS ²² Wody powierzchniowe śródlądowe	MAC- EQS ²² Inne wody powierzchniowe
(9)	Chlorpyrifos	2921-88-2	0.03	0.03	0.1	0.1
(10)	1,2-dichloroetan	107-06-2	10	10	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(11)	Dwuchlorometan	75-09-2	20	20	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(12)	Ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP),	117-81-7	1.3	1.3	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(13)	Diuron	330-54-1	0.2	0.2	1.8	1.8
(14)	Endosulfan	115-29-7	0.005	0.0005	0.01	0.004
(15)	Fluoranten	206-44-0	0.1	0.1	1	1
(16)	Heksachlorobenzen	118-74-1	0.01	0.01	0.05	0.05
(17)	Heksachlorobutadien	87-68-3	0.1	0.1	0.6	0.6
(18)	Heksachlorocykloheksan	608-73-1	0.02	0.002	0.04	0.02
(19)	Izoproturon	34123-59-6	0.3	0.3	1.0	1.0
(20)	Ołów i jego związki	7439-92-1	7.2	7.2	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(21)	Rtęć i jej związki	7439-97-6	0.05	0.05	0.07	0.07
(22)	Naftalen	91-20-3	2.4	1.2	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(23)	Nikiel i jego związki;	7440-02-0	20	20	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(24)	Nonylofenol	25154-52-3	0.3	0.3	2.0	2.0
(25)	Oktylofenol	1806-26-4	0.1	0.01	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Nazwa substancji	Numer CAS	AA-EQS ²¹ Wody powierzchniowe śródlądowe	AA-EQS ²¹ Inne wody powierzchniowe	MAC- EQS ²² Wody powierzchniowe śródlądowe	MAC- EQS ²² Inne wody powierzchniowe
(26)	Pentachlorobenzen	608-93-5	0.007	0.0007	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(27)	Pentachlorofenol	87-86-5	0.4	0.4	1	1
(28)	Węglowodory poliaromatyczne (PAH) ²⁵	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
	Benzo(a)piren	50-32-8	0.05	0.05	0.1	0.1
	Benzo(b)fluoranten	205-99-2	Σ=0.03	Σ=0.03	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
	Benzo(k)fluoranten	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)perylen	191-24-2	Σ=0.002	Σ=0.002	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
	indeno(1,2,3-cd)piren	193-39-5				
(29)	Symazyna	122-34-9	1	1	4	4
(30)	Związki tributylocyny	688-73-3	0.0002	0.0002	0.0015	0.0015
(31)	Trichlorobenzeny (wszystkie izomery)	12002-48-1	0.4	0.4	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(32)	Trichlorometan	67-66-3	2.5	2.5	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(33)	Trifluralina	1582-09-8	0.03	0.03	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>

²⁵

Dla grupy substancji priorytetowych zawierającej węglowodory poliaromatyczne (PAH) (nr 28) należy uzyskać zgodność z każdą poszczególną EQS, tj. EQS dla benzo(a)pirenu i EQS dla sumy benzo(b)fluorantenu i benzo(k)fluorantenu oraz należy uzyskać EQS dla sumy benzo(g,h,i)peryleny i indeno[123-c,d]pirenu.

CZĘŚĆ B: Normy jakości środowiska (EQS) dla innych substancji zanieczyszczających

AA: średnia roczna;

MAC: maksymalne dopuszczalne stężenie.

Jednostka: [$\mu\text{g/l}$].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Nr	Nazwa substancji	Numer CAS	AA-EQS ²¹ Wody powierzchniowe śródlądowe	AA-EQS ²¹ Inne wody powierzchniowe	MAC-EQS ²² Wody powierzchniowe śródlądowe	MAC-EQS ²² Inne wody powierzchniowe
(1)	Całkowite DDT ²⁶	<i>nie dotyczy</i>	0.025	0.025	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
	para-para-DDT	50-29-3	0.01	0.01	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(2)	Aldryna	309-00-2	$\Sigma=0.010$	$\Sigma=0.005$	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(3)	Dieldryna	60-57-1				
(4)	Endryna	72-20-8				
(5)	Izodryna	465-73-6				
(6)	Czterochlorek węgla	56-23-5	12	12	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(7)	Tetrachloroetylen	127-18-4	10	10	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>
(8)	Trichloroetylen	79-01-6	10	10	<i>nie dotyczy</i>	<i>nie dotyczy</i>

²⁶ Całkowite DDT obejmuje sumę izomerów 1,1,1-trichloro-2,2 bis (p-chlorofenylo) etanu (numer CAS 50-29-3); 1,1,1-trichloro-2 (o-chlorofenylo)-2-(p-chlorofenylo) etanu (numer CAS 789-02-6); 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorofenylo) etylenu (numer CAS 72-55-9); i 1,1-dichloro-2,2 bis (p-chlorofenylo) etanu (numer CAS 72-54-8);

CZĘŚĆ C: zgodność z normami jakości środowiska

1. Kolumny 4 i 5: Dla każdego akwenu wody powierzchniowej zgodność z EQS-AA wymaga, aby dla każdego reprezentatywnego punktu monitorowania w akwencie średnia arytmetyczna stężeń mierzonych o różnych porach w ciągu roku była poniżej normy.
2. Kolumny 6 i 7: Dla każdego akwenu wody powierzchniowej zgodność z EQS-MAC oznacza, że stężenie mierzone w którymkolwiek reprezentatywnym punkcie monitorowania w akwencie nie może przekroczyć normy.
3. Za wyjątkiem kadmu, ołowiu, rtęci i niklu (zwanymi dalej „metalami”) normy jakości środowiska (EQS) ustanowione w niniejszym załączniku są wyrażone jako całkowite stężenia w całej próbce wody. W przypadku metali normy jakości środowiska odnoszą się do rozcieńczonego stężenia t.j. rozpuszczonej fazy próbki wody otrzymanej w drodze filtracji przez filtr 0,45 μm lub jakiegokolwiek inny równoważny rodzaj obróbki wstępnej.

Jeżeli naturalne stężenie metali w terenie jest wyższe niż wartości norm jakości środowiska lub jeśli twardość, pH lub inne parametry jakości wody mają wpływ na biodostępność metali, państwa członkowskie mogą to uwzględnić przy przeprowadzaniu oceny wyników monitorowania pod kątem norm jakości środowiska. Jeśli podejmą taką decyzję, stosowanie metod obliczeniowych ustanowionych na podstawie art. 2 ust. 5 jest obowiązkowe.

ZAŁĄCZNIK II: ZMIANY DO ZAŁĄCZNIKA X DO DYREKTYWY 2000/60/WE

Załącznik X do dyrektywy 2000/60/WE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK X WYKAZ SUBSTANCJI PRIORYTETOWYCH W DZIEDZINIE POLITYKI WODNEJ (*)

Numer	Numer CAS ¹	Numer UE ²	Nazwa substancji priorytetowej	Zidentyfikowana jako priorytetowa substancja niebezpieczna
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazyna	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	nie dotyczy	nie dotyczy	Bromowany dwufenyloeter (**)	X (***)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadm i jego związki	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Chloroalkany (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenwinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chloropiryfos	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichloroetan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dwuchlorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Ftalan di(2-etyloheksylu) (DEHP),	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
	959-98-8	nie dotyczy	(Alfa-endosulfan)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksachlorobenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksachlorobutadien	X

(18)	608-73-1	210-158-9	Heksachlorocykloheksan	X
	58-89-9	200-401-2	(izomer gamma, lindan)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Ołów i jego związki	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Rtęć i jej związki	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nikiel i jego związki;	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylofenol	X
	104-40-5	203-199-4	rozgałęziony 4-nonylofenol	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylofenol	
	140-66-9	nie dotyczy	(para-tert-oktylofenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentachlorobenzen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentachlorofenol	
(28)	nie dotyczy	nie dotyczy	Poliaromatyczne węglowodory	X
	50-32-8	200-028-5	(benzo(a)piren)	
	205-99-2	205-911-9	(benzo(b)fluoranten)	
	191-24-2	205-883-8	benzo(g,h,i)perylen	
	207-08-9	205-916-6	(benzo(k)fluoranten)	
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)piren)	
(29)	122-34-9	204-535-2	Symazyna	
(30)	688-73-3	211-704-4	Związki tributyllocyny	X
	36643-28-4	nie dotyczy	Kation tributyllocyny	
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorobenzeny	
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-trichlorobenzen)	

(32)	67-66-3	200-663-8	Trichlorometan (chloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralina	

¹ CAS: Serwis Skrótów Chemicznych

² Numer UE: Europejski Spis Istniejących Substancji Chemicznych o Znaczeniu Handlowym (EINECS) lub Europejski Wykaz Notyfikowanych Substancji Chemicznych (ELINCS).

(*) Tam gdzie wybrano grupy substancji, typowe pojedyncze przykłady są wymienione jako parametry (w nawiasach i bez numeru).

(**) Te grupy substancji zazwyczaj zawierają istotną liczbę poszczególnych składników. W chwili obecnej nie można podać odpowiednich parametrów orientacyjnych.

(***) Jedynie eter pentabromobifenylowy (numer CAS: 32534-81-9).

(****) Fluoranten jest w wykazie jako wskaźnik innych, bardziej niebezpiecznych węglowodorów poliaromatycznych.